

Nr 294.

Av herr **Mannerskantz m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser, m. m.

1944 års skogsvårdsstyrelseutredning föreslog i sitt betänkande en sådan uppdelning av skogsvårdsstyrelsernas nettomedelsbehov, att de s. k. ordinarie-avlöningarna, d. v. s. löner inklusive tillägg samt bidrag till pensionsavgifter och arvoden till styrelseledamöter och revisorer, skulle bestridas av ett statsanslag, medan för täckande av övriga utgifter, de s. k. nettoomkostnaderna, skulle uttagas skogsvårdsavgift, centralt redovisad och fördelad mellan skogsvårdsstyrelserna efter deras uppskattade behov. Av omkostnadsmedlen skulle skogsvårdsstyrelserna inom vissa gränser få avsätta medelsreserver för att möta utgiftsansvällningar.

Den sålunda föreslagna anordningen inrymde åt skogsvårdsstyrelserna ett visst mått av självbestämmanderätt, vilket kunde anses motivera, att skogsägarna underkastade sig skyldighet att genom skogsvårdsavgift bidra till skogsvårdsstyrelseverksamhetens finansiering.

I Kungl. Maj:ts proposition till årets riksdag (nr 126) med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 angående skogsvårdsstyrelser m. m. har föreslagits den omläggningen i förhållande till skogsvårdsstyrelseutredningens finansieringsförslag, att inflytande skogsvårdsavgiftsmedel icke längre skola användas för skogsvårdsstyrelsernas omkostnader utan upptagas på riksstatens inkomstsida, medan ett riksstatsanslag beviljas för täckande av styrelsernas sammanlagda nettomedelsbehov. Detta har medfört, att den av utredningen föreslagna rätten för varje skogsvårdsstyrelse att reservera medel icke kunnat bibehållas. I stället uttalas av departementschefen, att årligen visst belopp i styrelsernas stater bör kunna upptagas för oförutsedda utgifter.

Den i propositionen föreslagna omläggningen av finansieringssystemet kommer enligt vår mening att medföra en så väsentlig beskärning av skogsvårdsstyrelsernas handlingsfrihet, att det icke längre kan anses berättigat att för styrelsernas verksamhet belasta skogsbruket med en särskild avgift. Vi anse därför, att om icke det av skogsvårdsstyrelseutredningen förordade finansieringssystemet genomföres, konsekvensen fordrar att skogsvårdsstyrelsernas verksamhet helt bestrides av statsmedel och att skogsvårdsavgift ej uttages i någon form.

Under förutsättning att sådan ändring i finansieringssystemet icke sker hemställa vi,

att riksdagen ville avslå det i Kungl. Maj:t förevarande proposition framlagda förslaget till förordning om skogs-vårdsavgift samt

i skrivelse till Kungl. Maj:t påkalla upphävande av nu gällande förordning i samma ämne.

Stockholm den 30 mars 1946.

Axel Mannerskantz.

Gustaf Björkman.

Nils Gabrielsson.
